

EXEQUIAS TRISTES
FUNERI
MAGNIFICI, NOBILISSIMI,
AMPLISSIMI, ET JURIS CON-
SULTISSIMI

VIRI
DN. BERNHARDI

MATTHEI

J. U. D.

REIP. INCLYTAE HAMBURGENSIS

CONSULIS MERITISSIMI, NUNC

DESIDERATISSIMI

V. AUGUSTI, MDCCXX.

SOLENNITER DUCENDAS

INDICIT
LUCTUS PUBLICI INTERPRES

JO. ALBERTUS FABRICIUS, D.

PROFESSOR PUBL. ET GYMNASII H. A. RECTOR

HAMBURGI,
TYPIS CONRADI NEUMANNI, SENATUS ET GYMNASII
TYPOGRAPHI

Tertium jam Consulem mensis nobis eripit Julius, sæculo vix inchoato : certe nondum quintam exacto partem, jam octo Consules desideramus, magno & evidenti argumento quam transitoria sit rerum fabula humanarum, quam deploranda nostræ Reip. conditio, cui non Consules anni sunt sed propemodum anniversariæ mortes Consulunt. Jacturam gravissimam fecimus ! si jactura dicenda est tot & tantorum virorum amissio, cum in navi de illis potissimum jactura esse soleat, quæ pretii minimi sunt, nobis maximas & capitales abripit & extorquet deploranda vis facti, iteratis ictibus obiratius testata Numen, & calamitatis nostræ miseriam, majorem in modum exasperans cumulansque. Quem vero Patriæ & Salutis publicæ amantem non maximopere afficerent intra tam breve tempus extincta lumina Curiæ tam multa & splendidissima, atque plus satis jam frequentibus quaternorum Syndicorum, Senatorumque septem ac viginti tristissimis funeribus addita funera, pro ratione numeri Amplissimi Ordinis, Consulum eheu duplicata, veluti duplex ab iisdem auctoramentum pro majore dignitatis onere & amplitudine reposcentibus satis. Ecce enim post desideratissimum **MOLLERUM**, **SURLANDUM** vigilantissimum, amantissimum patriæ **LEMMERMANNUM**, **LENGERKENIUM** prudentissimum, integerrimum **PAULSENIUM**, **BOSTELIUM** incomparabilem, post sagacissimum constantissimumque **LUTKENIUM**, - jam iusta octavo persolvenda sunt **CONSULI**: ei nimirum, cui ante lustrum hoc delatos fascēs tota gaudebat Civitas, communi nec vulgari gaudio omnes boni lætabantur: cujus vel nomen solum quod vivi ac spirantis omnes exhilarabat & jucundo perfundebat sensu, nunc appellatum defuncti omnium percellit animos & vultus ad terram defigit.

Si quid communia Patrum vota, si preces nostræ & totius Civitatis valerent; insignis hujus virtute ac meritis Consulis obitum hodie non deploraremus, sed exoptatus omnium desideriis Magnus **MATFELDUS** viveret, & quam diutissime plaudentibus omnibus gubernacula Reip. gereret illaque publico bono, ut hæcenus per nimis prolixo dolore breve spatium fecit, per plurimos adhuc deinceps annos & plura lustra administraret prudenti, temperata constanti ac iusta ratione. Nunc quoniam DEO Opt. Max. aliter visum fuit, solum illud nobis relictum esse videtur; ut præmature subducto illo rebus humanis & evocato in coelum, illi suam gratulati, tristes doleamus vicem nostram invicem, & lugubri voce nec minus quam in Alexandro Farnesio, quondam verissima, ingeminemus identidem & miseræ Hamburgo resonanti occinamus carmen,

Heu quale, Patria, amittis & quantum decus!

Antiquissimus mos idemque æquissimus referendi benemerentibus gratiam, consensu quodam sanioris generis humani semper fuit ille, ut memoriam eorum qui cura sua, prudentia ac virtute quam plurimos juvissent, & Diu quidam fuissent mortales mortalibus, in terris bene faciendo, post fata consecrarent, & quantum possent cum debita laude ac veneratione propagarent ad posteros. Itaque Athenienses illorum nomina & res gestas qui bene de Rep. promeruerant, peplo intexenda Minervæ, atque in solempni pompa quotannis circumferenda & per ora hominum publice cum honore traducenda curabant. Ne dicam de iis, quos iniqua in DEUM ipsam præ grati in homines animi studio posteritas ob exantiatos singulares labores & præclara merita Numinibus adscripsit, ut Theuticum Egyptii, Itali Janum, Lacedæmonii Castorem & Pollucem, Athenienses Cecropem, alii alios. Certe non minus in DEUM quam in homines pium est, ut qui diligentissimi fuere in promerendo præclare de Rep. quorumque virtus, prudentia, fides pro securitate, pro salute & incolumitate nostra feliciter pervigilavit, illis quod unum possumus, hoc pro meritis pretii rependamus, ut memoriam eorum charam sanctamque servemus perpetuo, neque committamus, ut nomen eorum quod charissimum semper ac venerabile nobis esse debet, vel ingrata oblivio obruat, vel sinistra iniquorum aut imperitorum hominum, secus etiam de præstantissimis judicantium æstimationes possint contaminare.

Solet hæc alioqui esse conditio eorum, qui præsent in Rep. sane miserabilis & indigna, ut quæcunque Divino beneficio per consilium & constantiam suam bene illigerunt, efficiuntque præclara

& non inficianda, ea vel non agnoscantur a plurimis, vel imputentur fortunæ, vel quibusvis aliis in acceptis referantur, certe silentio facile obterantur: Si quæ vero ingruerunt molesta ac difficilia, si qua tempestas tetra ac turbulenta coorta est, si quid insanus effrænis plebis impetus peccavit, ea illis impingantur in solidum, qui ad clamor sedent, & vel longis ac malignis quiritationibus vel manifesta criminatione etiam atque etiam iisdem exprobrantur, non majore æquitate profecto, quam a Mexicanorum Regibus quondam cum inaugurarentur, Lopeſio Gomara teste exigi consuevit jurejurando fidem facere *effecturos se ut Sol, cursum splendoremque suum teneat, nubes pluant, rivi currant & terra genus omne frugum producat.* Vel quæ Egypti olim ac Burgundiones principibus suis assignarunt, si segetum copiam negaverit terra, vel si sub iis fortuna belli titubaverit, ut narrat Ammianus XXVIII. §. ultima, circa I, claus. vult

Longissime abesse cupimus, ab iniqua hac sinisteritate, & sicut inter summa Numinis beneficia bonos Magistratus jure summo computamus, sic eorum virtutem atque in nos merita non agnoscere, vel maligne interpretari sceleratissimum: recollere autem observanti, memori, gratoque animo maximi officii nostri ducimus esse, quo perfungimur libenter, atque hoc a nobis fieri æquum imprimis piisque, & DEO ipsi gratum esse existimamus. Utinam modo ea esset in nobis ingenii ac dicendi vis, quæ desideratissimi quem proxime amisimus CONSULIS memoriam idonea ratione commendare posteris, atque laudes ejus verbis æquare posset, vel ejus virtuti ac meritis si non pro dignitate & ad plenum, saltem aliqua ratione responderet. Sed jam quodcumque fuerit, ut dixit Sinon, ad regem quum Dardaniæ perductus foret pietatem saltem nostram hac in parte desiderari non patiemur, quis qualisque Vir hic extiterit, quem publicæ salutis subtractum impense ac serio dolemus, tenui & veracè stylo breviter signabimus.

Genus B. Consuli honestissimum, Hamburgum Patria, cuius bono natus fuit XIV. Cal. Junii Anno MD CLXI, Pater FRANCISCUS MATFELD, Boxtehudæ debens originem, qui bonis auspiciis hanc sibi urbem sedem cum delegisset, in ea inter Tribunos primum, deinde ab A. MD CLXIX. in Amplis Senatorum Ordine enituit antiqua integritate ac fide, quam A. MDLXX. statim omnibus probavit, quum Reip. causa ablegatus in Angliam una cum Syndico inclyto D. VICENTIO GARMERO, pro commodis Civitatis ac salute intercessit apud Regem potentissimum CAROLUM II. Mater BARBARA ANCKELMANNIA, quæ nobilitatem

generis, plurimum etiam Imperatorum auctoratam diplomatibus, sua decorabat virtute, quæque secundo natu Filia fuit **DIETHE- RICO ANCKELMANNO**, Jurato ad S. Petri ædem & ærarii civitatis Præfecto: spectatæ fidei & antiquæ, germanæque: Fratrem Patris **HENRICUM**, & ipsum in laudatissimo Tribunorum collegio insignem, amisit A. MDCLXXIX. Patrem A. MDCXCII. cum annum ille ætatis septuagesimum quartum ageret, Filius unum ac trigésimum.

In pueritia & adolescentia Parentibus suis & Præceptoribus usque, quaque se præbuit non modo ut puerum benenatum, & bona mente, bonaque indole præditum, sed etiam literarum amantissimum & studiosum pietatis, qui jam illâ ætate edoctus erat & bene intelligebat veræ sapientiæ ac felicitatis non aliter se fore compotem, quam si **DEUS** illam dedisset, quem ideo precibus & sincero probitatis studio ut coleret quàm maxime, hunc sibi esse quæstum in animum semper induxit maximum. Talem in amplexibus parentum, talem privata in disciplina domi, talem in Schola publica, talem in Gymnasio se gessit, cui nomen dedit, ut matricula ejus testatur, mense Majo Anni MDCLXXVII, Rectore tunc celeberrimo **Vincenzo Placcio** *τῷ μακροτῷ*, illudque frequentavit usque ad annum MDCLXXXII. exemplo memorabili, quantopere ab majorum prudentia hodie desciscunt mustei nostri Musarum candidati, qui Scholam & Gymnasium veluti cursores tanta pervolant festinatione ac celeritate, ac si vererentur ne cruda satis studia protruderent in stadium Academicum, aut ne serio magis studio in litteras incumbentibus defuturæ sint Academiæ, aut ne tardius redituris ex Academia non superfuturi sint ad otium & expectationem tam multi anni vel tam multa lustra annorum. Quam sapientius Noster, quam etiam felice eventu, qui Anno quem dixi MDCLXXXII. adhuc Gymnasij Civis amicum suum Joannem Moserum sub B. D. Dan. Butnero de Cælo publice disputantem honoravit versibus, qui Dissertationi illi typis exscripti subjiciuntur. Eorum initium quod de mente Beati Consulis etiam in juventute Conditorem suum cogitante & ad eum intenta testatur, hoc est:

*Cælum est quod petimus; Cælum meditamur, & omnes
Optamus votis omnibus atque modis.*

Animum ad vitam Academicam adjecit eodem Anno MDCLXXXII. non vacunæ litaturus vel deliciis ac voluptatibus ignaviter daturus operam, inter pergræcantium studiosorum greges, qui juvenili stoliditate seram poenitentiam sibi adsciscunt & comparant: Sed **DEI**
B fretus

fretus opè & benedictione, totum illum ætatis suæ florem partemque jucundissimam ad se præparandum Patriæ usibus & animum utilibus doctrinis instruendum impendit, quemadmodum testantur, quotquot illum tunc noverunt vel Lipsiæ in J.Cti. celeberrimi B. Aug. Benedicti Carpzovii versantem ædibus, vel aliis in locis prosequentem præclare cœpta continuataque feliciter studia vel visitantem Aureliæ ubi insignia ac dignitatem Doctoris solenni ritu suscepit A. MDCLXXXVI. proposita speciminis inauguralis loco *resolutione casuum nonnullorum practitorum*. Perinde ut Lipsiæ sub præsidio laudati Carpzovii Anno superiore MDCLXXXV. in lucem ediderat publice defenderat dissertationem *de qualitatibus Obligationum*. Hinc post susceptum auspicio, absolutumque per Galliam, Angliam, Belgium ac Germaniam iter, redditus Patriæ, atque in eam cum ingenti suorum gaudio reversus, magnam statim sui expectationem movit universis, quibus eum inspicere propius licuit, atque judicii vim præclaram in eo, & eruditionem, fidem & constantiam illius pernoscere fuit integrum, sive quando causas in foro egit, & consultus de jure responsa dedit neuriquam ambigua aut fallacia, sed qualia decet genuinum Themidos sacerdotem, sive quando ipse egit judicem, inferiori Dicasterio præesse jussus Anno MDCXCVIII. quod munus gessit diligentissime, & prudentissime & abstinentissime.

Si quid temporis à fori curis superesset, id libenter impendit aliis studiis, Historiæ maxime: erat enim omnis melioris literaturæ amantissimus, nec minus peritus fautor quam cognitor æquis ingeniorum, ita ut & legeret bonos libros quotidie, illisque quam maxime duceretur, & eruditos prosequeretur benevolentia, & nusquam libentius versaretur quam inter libros & cum eruditis hominibus. Quod si alia argumenta non abunde essent, posset de ejus singulari in litteras amore testari vel Bibliotheca illius locuples, quam singulari studio & sumtu nec delectu minore sibi à longo tempore congeffit, & in qua ornanda ac locupletanda nec postremis cessavit annis, licet paucissimum jam ei temporis Respublica quæ totum illum sibi asseruerat, permitteret ad eos ut prius tanta cupiditate fecerat evolvendos. In historiæ præcipue omnis ævi, omniumque nationum monumentis conquirendis singulare erat ejus studium, neque scio an in hac urbe alia exstet ulla Bibliotheca locupletior, quæ illa in parte Matfeldianæ præferri mereatur.

Frequens de ejus dexteritate jam increbuerat fama, quum in locum **B. PETRI MEIERI** Amplissimorum Patrum auctoritate
SE-

plo S. Catharinæ sacri Baptismatis fonte initiandus esset. B. avo Con-
 sule Susceptoris ac Patrini functuro partibus, accidit ut hujus acce-
 dentis jam ad baptisterium pes forte hæreret in circello ferreo, u-
 no ex illis quibus quaternis solent lapides majores sepulchrales,
 quando monumentum aperiendum est, attolli ac sublevari. Igi-
 tur labare cœpit, prolapsurus etiam nisi ab adstantibus sustentatus
 fuisset, non leviter hinc affici isto veluti parum fausto omine, cum
 jam in medullis lateret vis morbi, quæ ab uno alteroque anno post
 podagricorum dolorum quibus antea infestari consuevit, cessationem
 per varia intervalla se prodiderat, nunc autem reverso domum B.
 viro in apertam ardentis febris flammam etupit, qua intra quartum
 decimum diem magno suorum, magno Amplissimi Ordinis, magno
 totius Civitatis dolore est extinctus III. Cal. Augusti, cum vixisset
 pius in DEUM ac SALVATOREM suum, justus tenax æquique, amans
 Patriam ac suorum, charus Patribus, dilectus populo, omnibus jam
 desideratus.

Egregia Viri virtus & nunquam satis laudata dexteritas, salus
 quoque Familiæ & communis Civitatis p̄scere videbatur ut B.
 CONSULI superesse diutius, & ad gubernacula Reip. sedere per
 plures adhuc annos licuisset, quando autem arbitrio Numinis ac
 voluntati sapientissimæ resistere est nefas, quid aliud nobis restat vel
 quid magis nostri est officii, quam ut hunc ipsum DEUM nostrum
 imploremus, ut gravissimam hanc idem ille qui potest unice resarciat
 jacturam, afflictæ atque luctu confectæ familiæ solatium, consilium,
 opem ferat, tueatur Ordinem Amplissimum, illustriæque Ejus
 Capita Membraque nobilissima conservet, instauret Magnifico
 SCHROEDERO valetudinem, SILLEMIO firmet, BEC-
 CELLERI attritas à senio recreet vires, ut sicut dies juventutis
 Eorum, ita senectus Eorum sit longo tempore: B. MATHELDO
 denique dignum sufficiat successorem, timentem Numinis, amantem
 Civium, & sapientia Reip. gerendæ necessaria instructum, ut sub
 eorum moderamine felici sacris illibatis suis confiter honor, bonæ
 porro litteræ vigent, & salus Civitatis publica novis efflo-
 rescat que solidis incrementis.

